

ARNHEMSE SCOURANT

ZONDAG 19 MAART.

De prijs deser Courant, die geregeld vijfmaal 's weels wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dingsdag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f 5 in de drie maanden.

De prijs der Advertentien is, van een regel, drie maanden lang, f 1.00, en voor elken regel, daarboven 25 centen, behalve 35 centen regelrecht, voor elke plaatsing.

Het deficit.

Bij de aanbieding der begrotingswetten voor 1842 en 1843 roemde de heer ROCHUSSEN zich gelukkig, dat de gansche som, voor de uitgaven benoodigd, zonder verhooging van belastingen of aanwending van nietige credit-middelen, kon gevonden worden. »De te zwarte schildering van 's lands financiën had veel bezorgdheid verwekt, maar was inderdaad zoo somber niet, vooral niet in vergelijking met den toestand van andere rijken en met het oog op de hulpbronnen van Nederland en van deszelfs koloniën.» Zoo lang men slechts anders op het papier te zetten had, ging dit goed; het papier was geduldig. Maar de uitkomst heeft de valsheid dier berekeningen bewezen.

In de afdeelingen der Kamer waarschuwde men den minister, dat alle belastingen te hoog geraamd waren, dat men, om schijnbaar de uitgaven door de ontvangsten te dekken, de altijd toevallige Oostindische baten op de begrooting gebragt en voor eene te veel hooge som uitgetrokken had. De ministers, wier levensregel is, dat de toekomst voor zich zelve zorgen moet, en dat tijd gewonnen, veel gewonnen is, — verklaarden die bekommertingen ijdel en hadden het ongeluk de Kamer te begoochelen.

In zijne redevoering van den 7den october 1841, zeide de heer ROCHUSSEN: »In de tweede plaats heeft men het beweerde, omtrent de ongenoegzaamheid der middelen, tot dekking der aangevraagde staats-uitgaven, voornamelijk gegrond op het verhoogd cijfer der overgelegde raming. Dat verhoogd cijfer berust, echter, op bekende resultaten en op de verkregene ondervinding, dat de opbrengst der belastingen steeds vermeerderd is, ook mede op de gevolgen, die men van de reeds voorgestelde wijzigingen in de suikerwet en de raanwet te regt kan verwachten.» Hij wees vervolgens op de toenemende bevolking en welvaart, wat zonderling afstak bij de *malaise*, door zijnen ambtgenoot BAUD opgemerkt. Deze laatste verklaarde, dat men eerder meer dan minder uit de koloniën mogt verwachten.

Hoe zijn die geruststellingen, die beloften uitgekomen? Hierop, dat de opbrengst der belastingen niet twee miljoen guldens beneden de raming gebleven is, het vermoedelijk batig slot der overzessche bezittingen bijna zeven en een half miljoen onder heeft opgebragt. Ziedaar de cijferkunst der ministers beschaamd. Ongelukkig maar, dat de natie er de lasten van dragen moet.

Indien de ramingen juist geweest waren, zoude dergelijks onmogelijk geweest zijn. De loop van 1842 heeft zich door geene bijzondere onbehoorlijkheid boven 1841 of 1840 onderscheiden. Men was toen die stardrijving gewaarschuwd. Men was attent gemaakt op de groote waarschijnlijkheid, dat de Oostindische baten de gewenschte opbrengst niet zouden geven. Men bekreunde er zich niet mee, dacht, als altijd, alleen aan het heden, en de toekomst voor de toekomst zorgen. Het leerd heeft men echter niet; want op nieuw

heeft men bij de begrooting de vermoedelijke baten der koloniën onder de middelen tot dekking der uitgaven gebragt, in plaats van ze, als geheel toevallig zijnde, bij de begrooting buiten berekening te houden.

De minister heeft weder hetzelfde liedje gezongen en aan de Staten-Generaal verhaald, dat de gegrondste verwachtingen bestaan, dat de baten der koloniën dit jaar niet beneden de raming zullen blijven. Hoe veel vertrouwen die woorden verdienen, heeft de uitkomst van het vorige jaar bewezen. Op zoo geheel toevallige, onzekere kansen behoort geene begrooting te berusten.

Doch dan bestrijden de ontvangsten de uitgaven niet; daartegen is het zekerste hulpmiddel, de uitgaven tot die laagte te brengen, dat zij door de inkomsten kunnen gedekt worden. De mogelijkheid bestaat; bestaat evenzeer de wil?

Ondertusschen is er een deficit, dat gedekt moet worden. Hoe dit te doen? Daarvoor heeft de heer ROCHUSSEN behendig genoeg een kunstmiddel uitgevonden. In een ontwerp, waarvan het doel eigenlijk eene reductie is van renten te bewerken, heeft men in het voorbijgaan in artikel 8 voorgesteld, om, »ter dekking van het te-kort op de rijk's inkomsten over den jare 1841 en 1842, »mede op den voet van het vorige artikel, zoo »veel nieuwe schuld daar te stellen en uit te »geven, als in gereed geld zal kunnen opleveren eene somma van f 9,630,000.» De memorie van toelichting tracht ook zoo min mogelijk de attentie op dat punt te vestigen, en zegt ter aanprijzing alleen: »In verband met de overige in het ontwerp begrepene maatregelen, zal hieruit geen blijvend bezwaar voor de begrooting van staats-uitgaven voortvloeijen, en zal alleen de besparing »der rente een minder hoog cijfer bereiken, dan »zonder de voorziening in deze voor 's rijk's dienst »noodzakelijke behoefte verkrijgbaar zoude geweest »zijn.»

De verdediging is weder een staaltje der gewoonte van ons bestuur, om zich achter onduidelijkheden te verschuilen. Hoe is het mogelijk schuld te maken, zonder dat hieruit een blijvend bezwaar ontstaat? Zal men niet op elke begrooting de interessen daarvoor vinden? Wat moet dat dus beteekenen, dat het geen blijvend bezwaar zal zijn? Wat, dat de rente thans een minder hoog cijfer zal bereiken dan zonder die voorziening? Of zoude men, wanneer dit punt bij eene afzonderlijke wet geregeld ware, niet even goed geld tegen 4, 3½ of 3 pCt. rente kunnen opnemen, als wanneer het een artikel van het ontwerp van wet tot reductie van renten uitmaakte?

Vreesde de minister ook, dat, wanneer hij het maken eener nieuwe schuld onder gelijke voorwaarden als die, welke tot de reductie moet strekken, bij eene afzonderlijke wet voordroeg, deze tegenstand zoude vinden bij hen, welke geene vermeerdering onzer reeds zoo ontzettend hooge schuld willen? Hetzelfde blijft hem nu te vreezen, al heeft hij het midden onder andere bepalingen trachten te versmopen, althans zoo weinig mogelijk in het oog willen laten vallen, die kunstgreep moest mislukken,

wanneer men de zaak slechts eenigzins aandachtig beschouwt.

Dat het deficit, hetwelk de onjuiste en overdrevene berekeningen onzer ministers ons berokkend hebben, gedekt moet worden, is buiten twiifel. Doch geene nieuwe schuldvermeerdering, van welke de heer ROCHUSSEN zich vroeger zoo dikwerf afkeerig heeft betuigd; deze drukt voortdurend en bezwaamt alle hoop op eene betere toekomst; dan verkiezen wij eene buitengewone belasting! Deze drukt slechts eens en geeft, éénniaal betaald, de bewustheid, dat men het kwaad voor goed te boven is en niet telken jare door de naweeën zal gepijnigd worden.

Buitenlandsche berigten.

MOLDAVIË.

Jassy, 7 febr. Gisteren heeft de opening onzer nationale vergadering plaats gehad. De stemming der Bojaren, was, met betrekking tot den vorst, niet zeer gunstig. Deze schijnt door zijne bemoeijingen, om aan de haven van Galacz de meest mogelijke uitbreiding voor handel en industrie te geven, de belangen der grondeigenaars gekwetst te hebben, die zich door de mededinging van vreemde voortbrengselen benadeeld achten. Vele Bojaren zouden de sluiting van de haven verlangen (!), althans trachten, om den invoer van vreemde waren door hooge rechten te belemmeren.

HONGARIË.

Pesth, 8 maart. Ieder oogenblik ziet men de oproeping voor den landdag van dit jaar, die zeker den 14den mei zal geopend worden, te gansche zijne werkzaamheden zullen niet alleen gewichtig zijn voor het koninkrijk, maar ook, met betrekking tot den handel, voor de erfhanden, de monarchie en voor geheel Duitschland. Wat men te oordeelen naar de bewegingen in de graafschappen en steden, met een kerheid vernemen, zo kan men nagaan, dat de toon der beradslagen, van het algemeen, bedaarder zal zijn, dewijl en ditmaal geene persoonlijke belangen zullen voortkomen, als in 1839, met den graaf Roday en den heer von Kossuth. Onder de voornaamste aangelegenheden, welke insgelijks de gemoederen plagten warm te maken, zal alleen de kwestie over de gemengde huwelijken, tot herige debatten aanleiding geven, en de oppositie zal, zonder twiifel, met nadruk verlangen, dat de koning stipt op het ontwerp, waarover reeds in den vorigen landdag beradslagd werd; beslissen, dewijl de jongste pausselijke breve alleen op grond der oude katholieke instellingen is bekend gemaakt.

PRUISSEN.

Berlijn, 12 maart. In het ontwerp van het Strafwetboek, hetwelk aan de leden van den provincialen landdag, reeds voor derzelver bijeenkomst, ter goedkeuring en onderzoeking, toegezonden was, komt ook — gelijk bekend is — de bepaling voor, om de eerbreuk als eene criminele misdaad te behandelen en te vervolgen. Tegen zulk eene bepaling hebben de afgevaardigden van de Brandenburgsche standen zich verklaard, en dit is wel als een voorteken te beschouwen, dat ook onze landdag, en die der andere provincien deze voordragt zullen afkeuren. Voorts verwacht men, dat onze gezamenlijke landdagsvergaderingen ditmaal hoogst belangrijk zullen zijn, uit hoofde van de ingekomen verzoekschriften over de vrijheid van drukpers, openbare behandeling der regtszaken enz. enz.

ENGELAND.

Londen, 15 maart. Ali-effendi, de Turksche ambassadeur, heeft, als geschenk voor den sultan, alhier te lande eene allerprachtigste parasol doen vervaardigen, wier waarde op ongeveer vijf honderd guineas geschat wordt. Geen ander metaal dan het fijnste goud is daartoe gebezigd, en de gebrocheerde parperen zijde, die het scherm vormt, is van de kostbaarste welke in Spitalfields wordt bewerkt. In het handvat zijn verscheiden keurige voorwerpen, onder anderen een chronometer, eene kleine teleskoop, een mes, een horologiesleutel, een spiegeltje enz., verborgen. H. M. en prins Albert hebben dit zeldzaam kunststuk, op het paleis van Buckingham, met veel genoegen bezigtigd.

De Engelsche dagbladen zijn opgevuld met de uitvoerige laatste tijdingen uit Oostindië en China, wier hoofdinhoud reeds over Frankrijk bekend was. Niet minder dan twee honderd en tachtig schepelingen der bij Formosa gestrande vaartuigen *Nerbudda* en *Lun* hebben, ten gevolge van de wreedaardige handelwijze der Chinezen, het leven verloren, en wel op last van den keizer, die door eenige Mandarijnen in dwaling was gekragt. De plenipotentiaris *Pottinger* heeft dan ook de afzetting dezer staatsdienaars en de verbeterverklaring hunner goederen geëischt, met bijvoeging, dat, zoo hieraan niet voldaan wierd, nieuwe en ernstige oneenigheden tusschen Engeland en China daaruit zouden voetspruiten. Het antwoord van den keizer was nog niet bekend, maar men vermoedde dat hij den eisch wel zou inwilligen.

Het Braziliaansch kabinet is den 19den januari veranderd; maar de politiek, welke de nieuwe ministers volgen zullen, schijnt dezelfde als die hunner voorgangers te zullen wezen.

Er is weder een krankzinnige of *monomane*, zoo als men zegt, aangehouden, die in het huis van sir R. Peel poogde door te dringen. De aangehouden persoon heet *Edward Colley*, is van middelbare jaren, en beweert, dat hij niet anders begeerde, dan eens met den eersten minister te kuffelen. Hij is in verzekerde bewaring gehouden.

Inmiddels heeft de lord-kanselier maandag avond de aandacht van de lords gevestigd op de bekende zaak van *M. Naughten* en den stand der wetgeving in de laatste maanden, door krankzinnigen bedreven. Hij heeft vol, dat het in de natuur ligt, dat degen, die geen wetenschap heeft dat hij kwaad doet, niet gestraft mag worden. Er hadden vervolgens eenige woordenwisselingen plaats. Men voerziet, dat deze tot niets anders zullen voeren, dan de uitbreiding van de magt, welke reeds aan de overheden is verleend, en personen in verzekerde bewaring te stellen, die men kan vooronderstellen, dat gevaarlijke en onwettige daden in den zin hebben.

Het Hoogenhuis heeft een voorstel afgewezen van lord *Mantel*, strekkende, om een comité te benoemen, tot onderzoek van de werking der jongst aangenomen koranwetten. Ook in het Lagerhuis heeft een voorstel van den heer *Wade*, min of meer van gelijken strekking, geen beter lot gehad.

FRANKRIJK.

Parijs, 14 maart. Uit Valparaiso ontraagde brieven van de koningin, herigt mede, dat de koningin van Othahetti, aan den schout-bij-nacht *du Petit Thouars* aangeboden heeft, de souvereiniteit van Frankrijk te erkennen, en dat de Fransche vlag er reeds naast die van Othahetti waait. Men is zeer benieuwd naar het besluit, hetwelk ons gouvernement hieromtrent zal nemen, en men zegt dat onze ministers zich niet weinig verlegen betoonen over den indruk, welken dit aanbod in Engeland zal kunnen maken.

BELGIE.

Antwerpen, 16 maart. Men zegt, dat er sprake is, van ook op de Sandwich-eilanden eene Belgische kolonie te vestigen, en verzekert zelfs, dat de maatschappij van kolonisatie van St. Thomas daaromtrent reeds onderhandelingen met den koning der Sandwich-eilanden geopend heeft.

Zoo veel is zeker, dat de bijzondere secretaris van dien vorst, de heer *Thimotheus Haalilio*, die zeer goed Engelsch spreekt, uit Noord-Amerika naar Brussel is overgekomen, en van een uitstapje, hetwelk hij op dit oogenblik naar Parijs doet, over twee of drie weken terug verwacht wordt.

Binnenlandsche bevingten.

Gravenhage, 16 maart. Morgen wordt in deze residentie verwacht Z. K. H. de kroonprins van Wur-

temberg, die zijnen intrek zal nemen bij zijnen schoonbroeder, den prins van Oranje. Genoemde kroonprins zal zich van hier naar Engeland begeven.

Rotterdam, 14 maart. Men vernemen, dat de proef tot het baren van welputten op de Nieuwe Markt alhier, ten einde de binnenstad van versch drikwater te voorzien, volkomen gelukt is; ten gevolge waarvan op vele openbare plaatsen groote pompen zullen worden gesteld. Het water is volkomen zuiver welwater; de verwezenlijking zal tot groot gerief zijn voor $\frac{1}{2}$ der ingezetenen van deze stad.

Hertogenbosch, 16 maart. Gisteren heeft de zaak tegen den heer *Joseph Eugene Gens*, redacteur van het *Journal du Limbourg*, voor het provinciaal hof alhier gediend. Dit gewichtig proces heeft eene menigte advokaten, procureurs en aanzienlijke ingezetenen uitgelokt, om den loop der zaak gade te slaan. Ten tien ure begon de zitting, die tot in den namiddag heeft voortgeduurd. De stukken, tot deze zaak betrekking hebbende, werden voorgelezen. De heer *Roeffaer*, directeur van het postkantoor te Maastricht, werd het eerst gehoord; daarop volgden de getuigen, waaronder een aantal aanzienlijke ambtenaren; ridders der orde van den Nederlandschen Leeuw, die tot *décharge* waren geroepen, en hunne verklaringen voor den hove hebben afgelegd. Na afloop van het getuigen-verhoor, ontwikkelde de advocaat-generaal in eene uitvoerige pleitrede de schuldpligtigheid van den beklagde en concludeerde tot toepassing van artikel 368 van het Wetboek van Strafrecht en subsidiairlijk van artikel 375, waarbij de beledigingen, behelzende eene bepaalde ondeugd, gestraft worden met zestien tot vijf-honderd franken.

Men zal zich herinneren, dat de heer *Gens*, door de arrondissements-regtbank te Maastricht, wegens *simples injures*, in den zin van artikel 471 no. 12, tot eene geldboete van f 2.50 was veroordeeld.

De heer mr. *W. Sassen*, advocaat te Maastricht, was de raadsman van den heer *Gens*; hij betoogde in eene uitvoerige pleitrede, dat er in deze onderwerpelijke zaak aan geen laster hoon of smaad te denken was, maar beweerde tevens, dat de aan den heer *Roeffaer*, directeur der brieven-posterij te Maastricht, toegevoegde harde bewoordingen niet konden welgevaltig zijn en zijn kiesch gevoel doen blesseren; doch dat de intentie van den schrijver alleen geweest is om den heer *Roeffaer* over te halen, om in het vervolg van gedrag jegens het publieke te veranderen, en ten einde te 's Gravenhage bekend te maken, dat het advies van den minister van financiën, onlangs in het *Handelsblad* opgenomen, zonder uitwerking was gebleven; dat zijne bedoeling geenszins geweest is om den heer *Roeffaer* te beledigen en die artikelen ook niet ook uit kwaadwilligheid jegens zijn persoon geschreven heeft, maar dat deze, ten gevolge van menigvuldige klagten, die algemeen bekend waren, zijn uitgelokt geworden en daartoe aanleiding hebben gegeven. Het hof zal aanstaanden dinsdag morgen ten 10 ure in deze gewichtige zaak uitspraak doen.

Heden heeft het provinciaal hof alhier uitspraak gedaan in zake van het openbaar ministerie, tegen zekeren *Huiberts*, beschuldigd van twee huwelijken te hebben aangegaan (*bigamie*), en denzelven veroordeeld tot eerloosverklaring, een vijfjarig confinement en in de kosten. (Zie *Arnhemse Courant* van gisteren.)

Utrecht, 14 maart. Gisteren is alhier, in den ouderdom van 61 jaren, overleden de hoog edelgestrenge heer *Jan van Nes*, gepensioneerd schout-bij-nacht, oud lid van het hoog militair gerechtshof.

Groningen, 16 maart. Wij vernemen van goederhand, dat, ter voortvulling in de vacature, bij het provinciale hof bestaande door de bevordering van den heer mr. *B. Wichers* van raadshoer tot vice-president, op de daartoe door het gerechtshof aan de heeren provinciale staten ingezondene aanbevelingslijst zijn gebracht: de heeren mrs. *Gustaaf Willem Hendrik baron van Imhoff*, advocaat-generaal bij hetzelfde hof; *Gornelis Theodorus Johannes Stelmets*, oudste regter in de arrondissements-regtbank alhier; *Haijo Albert Spandaw*, griffier der provinciale staten van Groningen; *Rudolph Helprich Eijssontius Wichers*, regter in de arrondissements-regtbank alhier; *Andreas Adriaan Ganderheijden*, griffier van het provinciaal gerechtshof, en *Johannes Joachim Meder*, procureur bij de arrondissements-regtbank te Winschoten. Op morgen vergaderen de provinciale staten tot het opmaken van eene voordragt van drie kandidaten, om aan Z. M. den koning te zenden, en einde daaruit eene keuze te doen.

Heden avond hebben de studenten eene laatste eeremuziek aan de godgeleerde hoogleraren gebragt (nadat dezen morgen eerst de toestemming des hooftbestuurs daartoe ontvangen was). Bijna alle studenten sloten zich aan den optogt, velen met klak en degen. De 12 daartoe door de studenten uit hun midden, zonder onderscheid van faculteiten, gekozenen, bij hoogleraren toegelaten, drukten de gezindheid der studenten uit, hunne genegenheid en achting voor hoogleraren, hunnen ijver voor waarheid in liefde. De aanspraken werden door de hoogleraren hartelijk ernstig beantwoord met de betuiging, dat de ontrouw in de kerk hen diep bedroefde, dat zij zeer gevoelbaar waren voor dit openlijk eerebewijs van de kweekelingen der hoogeschool, maar het niet zouden aangenomen hebben, zoo het niet eigenlijk waretoegebragt aan de zaak van het vrij en geloovig onderzoek der evangelische waarheid, enz. Een loast werd gewijd aan de vereeniging der studenten onderling en met hunne hoogleraren, een aan *evangelische waarheid, evangelische deugd, evangelische vrijheid*, en door de studenten met geestdrift toegejuicht. Na den afloop der serenade vereenigde een groot deel der studenten zich vriendschappelijk in het concerthuis.

Arnhem, 18 maart. Gisteren middag, ongeveer ten half 6 ure, had hier een droevig ongeval plaats. Eene kar, beladen met zes personen uit Zevenaar, weten: *Alyda Rode*, huisvrouw van *Lamert van Egereen*, *Dora Rode*, *Everdina Gerritse*, *Gradus Rode*, *Bernardus Rode* en ... *Reinholt*, werd, even buiten de stad gekomen, op den Westervoortschen dijk door een boeren-wagen voorbijgereden, waardoor het paard, dat door *Gradus Rode* gemend werd, schrikte en, even voorbij de leuning, van den dijk en in de Rijn stortte. De voerman had nog even zoo veel tijd om van de kar te springen, maar het paard sloeg zijn arm te breken; zijn broeder, *Bernardus Rode*, sprong hem na, en had het voorregt er onbezeerd af te komen. De drie vrouwen en *Reinholt* zijn, welke moede ook werd aangewend, (voornamelijk door *Godefridus Wiegman* en *Gertit Huut*, van Huissep, *Jan Sibbers*, *Peter van Meijl* en *Theodorus Wiegman*, die zich dadelijk in een paar bootjes wierpen,) allen verdrinken, hetwelk bijna ongehooflijk voorkomt, daar zeer kort na het ongeval, de vrouw van *van Egereen*, *Dora Rode* en *Everdina Gerritsen* werden gevonden, doch, hoeveel de kunst ook aanwendde, poging, om het leven weder op te wekken, vruchteloos bleef. Het lijk van *Reinholt*, die eene zwangere vrouw en een kind nalaat, is nog niet teruggevoerd. — Het paard is ook omgekomen.

Vervolg van het voorloopig verslag der centrale afdeling omtrent het ontwerp van het tweede boek van het Wetboek van Strafrecht.

(Zie no. 55.)

40. In de verschillende artikelen komt voor de straffe naast de doodstraf, steeds voor langdurige zware tuchthuisstraf, van ten minste vijftien en ten langste veertig jaren, voorafgegaan door tentoonstelling op het schavot onder de galg.

Naardien, volgens artikel 2, no. 2, in verband met artikel 14 van den tweeden titel van het eerste boek de langdurige zware tuchthuisstraf steeds door tentoonstelling op het schavot onder de galg moet worden voorafgegaan, voorts opgelegd voor ten minste vijftien en ten langste veertig jaren, kan men zich in onderscheidene artikelen bepalen bij de uitdrukking *wordt gestraft met langdurige zware tuchthuisstraf* vloeiende dan de voorafgaande tentoonstelling en langdurigheid van tijd van zelf voort uit de voorschriften van den eersten titel. Hierdoor zou slechts in gevallen het *arbitrium judicis* eenigzins worden uitgestrekt (titel 16 artikel 6, en titel 18 artikel 5 en 7) dan men meent, dat zulks bij misdaden van zulk een zwaren aard aan weinig bedenking is onderhevig.

50. De zware tuchthuisstraf, al dan niet voorafgegaan door tentoonstelling op het schavot, volgens artikel 15 van den tweeden titel van het eerste boek opgelegd wordende voor ten minste zeven en ten langste twintig jaren, zoo is geene bepaalde vermelding daarvan in de verschillende artikelen noodig, voor verre de wetgever in dezelve geene meerdere beperking aan het *arbitrium judicis* wil geven. Zoo als in:

Titel 1, artikel 5, 8, 10, 13, 14, 15, 17 en 25; titel 8, artikel 1, 2, 3, 7, 8 en 9; titel 9, artikel 25; titel 11, artikel 11; titel 12, artikel 1, 11 en anderen.

Zoodat de vermelding van zware tuchthuisstraf die artikelen voldoende is; — alleen dan zal het noodig

zijn, bij de artikelen bepaalde jaren te vermelden, indien de wetgever in sommige gevallen een ander maximum of minimum dan het gewone wil voorschrijven; — wat het eerste, het maximum, betreft, zoo zijn het volgende artikelen, waarin bij zware tuchthuisstraf van het gewone wordt afgeweken, en schijnen hiervoor niet altijd overwegende redenen te bestaan; moeilijk toch kan men zich, bij voorbeeld, eene voldoende reden geven, waarom in artikel 10 van den 18den titel juist vijftien en niet twintig jaren als maximum is bepaald; en wat het minimum aangaat, zoo komt dit ten aanzien van de zware tuchthuisstraf slechts in één geval voor, in art. 6, namelijk van den 16den titel, waarbij de zware tuchthuisstraf wordt bedreigd voor ten minste tien en ten hoogste twintig jaren: doch ook hier zou zonder eenig bezwaar de algemeene regel kunnen worden gevolgd, zoo dat men zich in de bijzondere artikelen in den regel zoude kunnen bepalen bij de bedreiging van zware tuchthuisstraf.

60. Meerdere verscheidenheid ten aanzien van de opgedurigheid van de straf wordt opgemerkt in de volgende enkele tuchthuisstraf. Vermits die straf, volgens artikel 18 van den tweeden titel van het eerste boek, kan worden opgelegd voor ten minste twee en ten hoogste vijftien jaren, kan het doelmatig worden geacht, dat in sommige artikelen meerdere beperking aan het arbitrium judicis ten aanzien van het maximum der straf worde gegeven; of evenwel eene beperking van het minimum evenzeer is aan te prijzen, meent men te moeten betwijfelen, omdat dit tot zonderlinge gevolgen zou kunnen aanleiding geven. In sommige artikelen (titel 1, art. 4, 7, 23, 32; titel 2, art. 8, 17; titel 13, art. 6) wordt het minimum van de enkele tuchthuisstraf gesteld op zeven; in andere (titel 1, art. 15; titel 2, art. 16, 24; titel 11, art. 25, 26, enz.) op vijf jaren; in die gevallen mag dus de regter de tuchthuisstraf niet opleggen voor zes, vijf of voor vier of drie jaren; dan bij het aanwezig zijn van verzachtende omstandigheden, is de regter, volgens artikel 7, no. 3, van den vijfden titel van het eerste boek bevoegd, om, in plaats van enkele tuchthuisstraf, slechts correctionele gevangenisstraf op te leggen; uit dit alles zou dus volgen, dat, bij overtreding van een der vermelde artikelen, een beschuldigde wel tot zeven of tot vijf jaren tuchthuisstraf, of ook tot correctionele gevangenisstraf van twee jaren of minder, zou kunnen veroordeeld worden, doch niet tot tuchthuisstraf van drie of vier jaren; het schijnt overzulk met de reeds bij den vijfden titel van het eerste boek vastgestelde beginselen meer overeenkomstig, in alle gevallen, waarin enkele tuchthuisstraf wordt bedreigd, den regter de bevoegdheid te geven tot het eenmaal bepaald minimum van drie jaren af te dalen.

Hetzelfde geldt ten aanzien van de verbanning, waaromtrent het doelmatig voorkomt, steeds het eens vastgestelde minimum van vijf jaren te behouden. (Zie titel 1, artikel 17; titel 13, artikel 6, 12; en titel 13, artikel 7.)

70. Het heeft de opmerking tot zich getrokken, dat de geldboeten in den regel zeer hoog zijn gesteld, en zelfs op misdrijven, die gewoonlijk door mingeblijven worden begaan. Ofschoon ook bij art. 7, no. 3 van den vijfden titel eerste boek, aan den regter de bevoegdheid is gegeven, om, ingeval eene geldboete, gepaard met tuchthuisstraf of gevangenis, wordt bedreigd, bij het aanwezig zijn van verzachtende omstandigheden de eerstgenoemde straf niet op te leggen, is het van belang, dat de wetgever op te zeggen, is het van belang, dat de wetgever bepaaldelijk de regter niet in de noodzakelijkheid wordt gebragt, om, ten einde de al te groote gestrengheid der wet te matigen, daar verzachtende omstandigheden te scheppen, waar dezelve eigenlijk niet aanwezig zijn. Ten aanzien van velen zoude daarenboven de oplegging van zware geldboeten volkomen gelijk aan met de bij de grondwet verbodene verbeurdverklaring van goederen, weshalve wordt aangedrongen op eene vermindering van de bedreigde geldboeten. Ofschoon anders bij het eerste boek zij aangenomen, worden geldboeten ook gezamenlijk met criminele straffen worden opgelegd, is men van gevoelen, dat de geldboeten in zeer weinige gevallen als doelmatig kan worden geacht, en dat het bepaaldelijk zonderling is, iemand te veroordeelen tot eene tuchthuisstraf van tien jaren en daarenboven tot eene geldboete van tien of twintig, of zelfs van honderd gulden. (Zie titel 20, art. 17.)

Bij art. 8, no. 2, van den tweeden titel van het eerste boek, wordt onder de correctionele straffen genomen de schorsing voor eenen tijd in de uitoefening

ning van bepaalde burgerlijke of staatkundige regten; wordende even zoo in artikel 27 van schorsing gesproken.

Verscheidend zijn de uitdrukkingen, die hiervoor in de ontwerpen worden gebezigd. Zoo wordt in art. 4 van den 6den titel, en in art. 1 van den 22sten titel, gesproken van ontzetting van de uitoefening van het stem-en kiesrecht, of van de bevoegdheid om eenige openbare ambten of bedieningen te bekleeden, enz.; en wordt in art. 18 van den 17den titel melding gemaakt van vervallen verklaard van de bevoegdheid om eenige openbare ambten of bedieningen te bekleeden en van het stem-en kiesrecht, enz. Tot bevordering van overeenstemming komt het noodzakelijk voor, de in het eerste boek aangenomene uitdrukking te volgen.

Daarenboven wordt in art. 1 van den 22sten titel voorgeschreven, dat de schorsing aanvangt met den dag, dat de opgelegde gevangenisstraf zal zijn geëindigd; zonder dat deze bepaling voorkomt in art. 4 van den 6den titel en art. 18 van den 17den titel. Ten einde personen, die bij vonnis in de uitoefening hunner burgerlijke of staatkundige regten zijn geschorst, niet gedurende het ondergaan van de gevangenisstraf die regten nog uitoefenen, door, bij voorbeeld, hunne stembiljetten voor kiezers in te vullen, wenschte men eene bepaling, dat soortgelijke veroordeelden, onmiddellijk nadat het tegen hen uitgesproken vonnis in kracht van gewijsde is gegaan, in de uitoefening hunner staatkundige regten zullen zijn geschorst.

90. Bij een aantal artikelen wordt, ingevolge artikel 5 van den tweeden titel van het eerste boek, vastgesteld, dat bepaalde voorwerpen kunnen of moeten worden verbeurd verklaard of vernietigd (titel 1, artikel 21; titel 3, artikel 3; titel 8, artikel 16; titel 10, artikel 5; titel 12, artikel 15; titel 19, artikel 15 en 16; titel 21, artikel 6; titel 22, artikel 9).

In de voorzegde artikelen is doorgaans gevoegd, dat de voorwerpen terstond zullen worden in beslag genomen; dan, terwijl deze bepaling voorkomt in het Strafwetboek, zou men hieruit kunnen afleiden, dat dezelve is eene door den regter bij vonnis toe te passen straf, zoo dat alléén na en door het vonnis de bevoegdheid tot in beslagneming zou geboren worden. Dit kan de bedoeling van de ontwerpers niet geweest zijn, die ongetwijfeld door de bijvoeging van de bovenvermelde zinsnede eene in het Wetboek van Strafvordering bestaande leemte hebben willen aanvullen. Men betwijfelt intusschen, of dit thans duidelijk genoeg is, bepaaldelijk of de ambtenaren van regterlijke politie hierdoor de bevoegdheid erlangen, om ook bij wanbedrijven zich in de woningen van ingezetenen te begeven, ten einde de bij bovenvermelde artikelen bedoelde voorwerpen in beslag te nemen.

100. In de meeste artikelen van het tweede boek, wordt een maximum en minimum van straf opgegeven; het laatste ten aanzien van al de criminele straffen bij het eerste boek bepaald zijnde, zoo is de weglating van het minimum met betrekking tot criminele straffen, zoo als in artikel 9 en 10 van den 8den titel, van geen invloed, omdat het bepaalde minimum van zeven jaren van zelf moet geacht worden in die artikelen geschreven te zijn.

Wat betreft het minimum der correctionele gevangenisstraf, zoo is hetzelfde bij artikel 26 van den 2den titel van het eerste boek op acht dagen bepaald; het is dus onnoodig de minimum telkens in de artikelen te bepalen, daar waar de wetgever niet van den gewonen regel wil afwijken, zoo als in artikel 21 van den 2den titel, artikel 6 van den 3den titel, artikel 2 van den 5den titel, artikel 3 van den 4den titel, artikel 10 van den 14den titel, art. 11, 18 en 21 van den 12den titel, art. 3 en 6 van den 21sten titel; doch wordt die herhaling noodig geoordeeld, dan is er geene reden om dezelve in art. 4 van den 21sten titel weg te laten.

Ten aanzien van de geldboeten, zoo is er geen vaste regel gevolgd; dan eens toch wordt zeer zorgvuldig een minimum of maximum bepaald, zoo als, bij voorbeeld, in art. 21 van titel 19, boete van f 15 tot f 3000; in titel 7, art. 8, van f 25 tot f 2000; in titel 19, artikel 14, van f 15 tot f 1000; in titel 20, artikel 18, van f 10 tot f 100; dan weder geen minimum, zoo als van hoogstens f 3000, in artikel 19 van titel 19; geldboete van hoogstens f 2000, in titel 8, artikel 22, titel 14, artikel 5, titel 19, artikel 28; van hoogstens f 1000, in titel 9, artikel 29; en van hoogstens f 100, in titel 20, artikel 12. Ook hierin schijnt het verkieslijk meerdere overeen-

stemming te brengen, ten ware men overwegende redenen mogt kunnen aanvoeren, waarom in sommige gevallen de bepaling van een minimum mogt noodig zijn, in andere niet.

110. Eindelijk is nog als algemeene aanmerking door velen in het midden gebragt, dat, ofschoon het minder noodig kan geacht worden in eene memoria van toelichting de gronden voor iedere bepaling van het wetboek te ontwikkelen, het evenwel zeer nuttig had kunnen wezen, wanneer de regering bij die memorie de beginselen had aangewezen, waarop de verschillende bepalingen zijn gegrond en het verband hetwelk tusschen dezelve bestaat.

Men vleit zich dan ook, dat, bij de aanbieding van nadere ontwerpen op het Strafwet, de regering meerder uitbreiding zal geven aan de zoo noodige toelichtingen.

(Vervolg hierna.)

Jugzonden stukken.

Java.

I.

Onze Oostindische bezittingen verdienen meer algemeene belangstelling dan zij, hier te lande, genieten. Om is dit oververklaarbaar wanneer wij in aanmerking nemen, dat de voordeelen, welke van daar het moederland toevloeyen, onmisbaar geworden zijn om de uitgaven van Nederland te bestrijden, en die staat zonder deze inkomsten in schromelijke geldelijke ongelukken vervallen zoude.

Vend Java meer belangstelling in Nederland, — men bleef niet zorgeloos ontrent de al of niet voortdurende inkomsten, welke van daar tot ons komen, bij de bewustheid, dat dezelve afhankelijk zijn van de bekwaamheid en het doorzicht van ééren mensch, even als alle andere menschen voor dwaling vatbaar, en veelal ingenomen met, geneigd tot overdriften van een eenmaal aangenomen stelsel van beheer.

Het opperbestuur over de volkplantingen en bezittingen van het rijk, in andere werelddeelen, is bij uitsluiting aan den koning opgedragen. In den aard der zaak ligt het opgesloten, dat de persoonlijke bemoeijng des konings, in deze, niet uitgebreid is, en dit opperbestuur grotendeels wordt overgedragen op den minister voor de koloniën. Behoudens zijne verantwoording aan den koning, is deze de man, die den scepter zwaait over eene bevolking, viermalen groot, dan die van het moederland; de man, die de belangen van Nederland in Indië naar goedvinden regelt; de man, van wien het voor een groot deel afhangt of Nederland aan zijne geldelijke verplichtingen zal kunnen blijven beantwoorden.

Vergelijkt men de wijze van beheer over de belangen van Nederland in Indië, bij de wijze waarop dezelve overige belangen bestuurd worden, — dan stoot men op eene ongelijkvormigheid, welke drukkend voor Java's ingezetenen, schadelijk voor Nederlandsche belang genoemd mag worden.

Waarom toch, vraagt men te recht, den minister voor de koloniën een standpunt aangewezen, geheel verschillend van dat der overige ministers van Nederland; een standpunt, waarop hij zich naar lust en welbehagen bewegen kan? Waarom van zijn bestuur afhankelijk gemaakt wat Nederland als hatig slet der koloniën zal toevloeyen, en daarmede de uitgaven voor den staat onderworpen aan de wijze, waarop de koloniën beheerd worden? Waarom de vast vaart, en het behoud van Java voor Nederland, zonder noodzaak, aan ééren mensch in handen gegeven? Zag men voorbij, dat alleenheerschappij ook den goedgezinde veelal tot willekeur leidt, en willekeur altijd verdref aanbrengt? Gevoelde men niet, dat zoo veel magt, in ééne hand vereenigd, een tegenwigt behoeft om onschadelijk te blijven?

Niet altijd was het beheer der koloniën in handen van eenen enkelen. De staatsregeling van 1798 droeg het aan twee onderscheidene raden op, den raad der Aziatische bezittingen en den raad der Amerikaansche koloniën, onder welken laatstgenoemden ook de bezittingen op de kust van Guinea gebragt werden. Deze instelling werd in 1801 gehandhaafd. Best in 1804, toen ons land geen koning was toegewezen, bragt men eene verandering in het bestuur der koloniën tot stand, het bij uitsluiting aan den koning opdragende. De grondwet van 1815 behield dit beginsel.

Zoo lang de koloniën weinig of niets aan het moederland afwierpen, had de wijze van derzelver beheer

voor Nederland betrekkelijk weinig waarde. Een ondoelmatig beheer veroorzaakte wat meerder verlies, een beter bestuur gaf wat meerder voordeel; die ver-
 Kezen en die voordeelen waren voor het moederland van ondergeschikt belang. Naarmate, echter, in den
 laatsten tijd de uitbreiding van het stelsel der cultu-
 res op Java verder om zich henen greep en de voort-
 brengselen van Java's grond in steeds toenemende
 hoeveelheden naar hier stroomden; naarmate de schul-
 denlast van Nederland zwaar en zwaarder werd en
 het uitschrijven van nieuwe belastingen meerder zwa-
 righeden ontmoette, — naar die mate veranderde de
 stelling der Oostindische bezittingen tegenover het
 moederland en werd het voor Nederland van grooter
 belang, dat zijne koloniën met wijsheid bestuurd
 worden.

Men gevoelde dit vrij algemeen. Zoo weinig als
 velen zich vroeger om het bezit van Java bekreun-
 den, zoo sterk hechtten allen zich later aan dat bezit
 vast. De producten van Java waren onmisbaar ge-
 worden om de uitgaven van den staat te kunnen be-
 strijden; Nederland moest zich, zoo veel het kon,
 verzekeren, dat de groote voordeelen van het oog-
 blik op den duur genoten zouden worden.

De grondwet werd herzien in 1840, en onderging,
 ook met betrekking tot de koloniën, eene wijziging.
 Den Staten-Generaal werd, voor den vervolge, de
 mededeeling van de inkomsten en uitgaven der kolo-
 niën toegezegd, terwijl het gebruik van het batig
 slot, beschikbaar ten behoeve van het moederland,
 bij de wet zoude worden geregeld. Later, in 1841,
 verordende, in verband hiermede, een besluit des
 konings de jaarlijksche opmaking van eene alge-
 meene rekening, de hoegrootheid des remises uit de
 koloniën en het gebruik derzelve hier te lande aan-
 toonende, en stelde eene commissie in, tot onderzoek
 dier rekeningen, alvorens dezelve aan de goedkeuring
 des konings te onderwerpen.

Al deze wijzigingen en verordeningen getuigen van
 vooruitgang op den goeden weg. — Jammer maar,
 dat dezelve slechts ten deele voorzien in hetgeen Ne-
 derland voor zijne zekerheid, ten aanzien der kolo-
 niën, dringend behoeft: een invloed uitoefenend toe-
 zigt op het beheer van den minister, in wiens handen
 het bestuur der koloniën is overgedragen. Immers,
 zoo al Nederland de zekerheid erlangde, dat het batig
 saldo der koloniën niet langer naar goedvinden zal
 gebruikt, — zoo mist het niet te min bij voort-
 during de zekerheid, dat de koloniën goed beheerd
 worden; eene zekerheid waarop het voornamelijk aan-
 komt, omdat het grootendeels van de al of niet doel-
 matigheid van het bestuur afhangt, of er een batig of na-
 deelig saldo zal worden verkregen, hoe groot de ba-
 ten zijn kunnen, en of wij ons op den duur in het
 bezit van Java zullen mogen verheugen.

In een volgend artikel willen wij aantoonen, wel-
 ke voordeelen wij vermeenen dat het bestuur der
 koloniën hier te lande behoeft, om in de aangedui-
 de leemte te voorzien.
 Arnhem, maart 1843.

Burgerlijke Stand.

TE ARNHEM:
 Gebuwd: T. Sanders met M. C. van den Burg — A.
 Dekker met B. Gieben.
 Bevallen: P. van Hirtom, geb. van Meurs, D. —
 E. Mueller, geb. van Essen, D. — P. Groenbos, geb.
 Baars, Z. — G. Koning, geb. Lankhorst, D. — J. H.
 Rex, geb. Thomassen, D. — R. C. Blaauw, geb. Evekink,
 Z. — G. L. Aarts, geb. van Someren, Z. — B. de Bruin,
 geb. van Eisen, Z. — H. S. Harmsen, geb. Hendriks, Z. —
 W. van Loon, geb. Bartels, Z.
 Overleden: G. W. C. Janssen, 9 j. 3 m. 7 d. — H.
 van Ommé, 1 j. 5 d. — E. van Dorsen, echtgenoot van
 T. Peelen, 23 j. — A. Eshuis, 8 m.

TE NIJMEGEN:
 Gebuwd: Geene.
 Bevallen: W. Gerritse, geb. Albers, D. — M. van
 de Vliet, geb. van Oijen, D. — J. E. Gordon, geb. Klin-
 gen, Z. — H. Festen, geb. Peters, Z. — M. Lamers, geb.
 Tennesen, Z. — S. Geurts, geb. Heijster, Z. — W. Roe-
 lisma, geb. Vvalraeven, twee Z. — P. van Daal, geb.
 Geitmans, D. — C. Smits, geb. Hellegers, D. — M. Maes-
 set, geb. Koppels, Z. — A. M. van der Pluijn, geb. Driks-
 Overleden: J. Scheers, 68 j. — C. Gerretzen, geb.
 van Tiel, 64 j. — H. Klaassen-Krans, 43 j. — G. Beu-
 mar, geb. Vvalraven, 48 j. — D. Reijnders, 26 j. — J.
 van Swol, 64 j. — E. W. Bongers, 42 j. — W. J. Lin-

ders, 3 j. — H. van Steen, 6 j. — H. J. ten Have, 1
 m. — R. Beverlo, geb. Sterk, 55 j. — J. H. Martin, 77 j.

TE ZUTPHEN:
 Gehuwd: J. C. Hoeré met A. M. Brummer.
 Bevallen: W. H. Vveverink, geb. Hanenhuis, Z. —
 J. Bieran, geb. Roosen, D. — E. H. Klem, geb. Demmink,
 D. — E. Buitenhék, geb. van Zeven, D. — A. van den
 Berg, geb. Kleinbulze, Z. — J. M. Bontekoe, Z. — D. van
 Zadelhoff, geb. Dop, Z. — B. H. Maaswinkel, geb. Nijvelt,
 D. — G. H. Massink, geb. Reesink, D. — J. G. Beuwkes, D.
 Overleden: M. Heintzberger, 23 j. — G. J. van
 de Linde, 71 j. — D. van Zittert, 69 j.

TE TRIEL:
 Gehuwd: C. van Lienden met A. Lippinghof.
 Bevallen: M. Heevel, geb. Hoogendam, D. —
 A. van der Staaij, geb. van Gemert, D. — H. de Winter,
 geb. Franken, Z. — M. W. van Verseveld, Z.
 Overleden: H. M. de Groot, 22 j.

Advertentiën.

De Notaris **KOLFSCHOTEN**,
 te Arnhem, zal, op Dingsdag den
 28sten Maart 1843, des avonds ten
 7 ure, in het Logement het Hof van Holland, finaal
 verkoopen:

- 1o. Een **HEERENHUIS** en **ERVE**, met **PLAATS**
 en **VRIJEN UITGANG**, staande te Arnhem, in de
 Mentingsteeg, met acht meest alle behangen en
 geplafonneerde **KAMERS** en verdere **GEMAKKEN**;
 bij inzet met de hoogen gebragt, op . . . f 2544.
 - 2o. Een voor weinige jaren nieuw gebouwd **HUIS**
 en **ERE**, met klein **TUINTJE**, staande even buiten
 de Velper-Barrière, aan den Straatweg, tot alle ne-
 ring bijzonder geschikt; met **APARTEN OPGANG**
 naar boven, en bevat in zijn geheel **vijs KAMERS**,
twee KELDER-KEUKENS, **twee KELDERS**, **WEL-**
WATERS-POMP, enz.; bij inzet met de hoogen ge-
 bragt, op . . . f 2885.
- Nadere informatie ten Kantore van gezegden
 Notaris.

De Notaris **KOLFSCHOTEN**,
 te Arnhem, zal, op Vrijdag den
 31sten Maart, des namiddags ten
 1 ure, ten huize van **JAN**
MEENEN, aan de Kraan, te
 Arnhem, publiek verkoopen:

Een **OVERDEKTEN AAK** of **VAARTUIG**, ge-
 naamd de *Frouw Maria*, groot, volgens meest-
 brief, 132 Ton, met deszelfs staand en loopend
 want, volgens inventaris, voorzien van Rijn-Patent,
 liggende te Arnhem, in de Haven; zijnde deze
 Aan vroeger uit de hand te koop aangeboden, volgens
 advertentie in deze Courant van den 31sten Decem-
 ber 1842.

Men zal, op Vrijdag den 7den
 April 1843, des middags precies ten
 3 ure, ten huize van den Heer
DUIJM, in het Wapen van Utrecht, bij de Brink-
 poort, te Deventer, door den Notaris **JORDENS**,
 in het openbaar doen inzetten en den 21sten dier
 maand aan de meestbiedenden doen verkoopen:

- 1o. Een **HUIS** en **STAL**, te Deventer, in de
 Broederenstraat, Sectie E, N°. 1022; groot 87
 Ellen.
- 2o. Eenige **DENNEN** en andere **BOSSCHEN** en
GRONDEN, gelegen onder *Gorsse*, in het Arron-
 dissement *Zutphen*, zeer geschikt tot een Landgoed,
 grootendeels aan den Straatweg van Deventer naar
Zutphen, in zoodanige percelen als nader bij bil-
 jetten zullen worden opgegeven. Zijnde ten Kadaster
 bekend Sectie E, N°. 529, groot 4 Bunders, 32
 Roeden en 40 Ellen; N°. 1027, groot 5 Bunders,
 78 Roeden en 30 Ellen; N°. 1089, groot 9 Bun-
 ders en 95 Roeden; N°. 1056, groot 3 Bunders,
 1 Roede en 80 Ellen; N°. 997, groot 9 Bunders,
 45 Roeden en 90 Ellen; N°. 1061, groot 8 Bunders,
 96 Roeden en 10 Ellen; en N°. 1058, groot 5 Bun-
 ders, 84 Roeden en 10 Ellen, met het **HOUTEN**
GEROUW op den grond van N°. 997 staande, de
Dennenkavels genaamd.

+++ **J. MERTS**, Mr. Behanger, in de
 Bachstraet te Arnhem, maakt aan het
 geveerd Publiek bekend, dat hij een geheel
 assortiment van de nieuwste **BEHANGSEL-PAPIE-**
REN en **RANDEN** heeft bekomen, welke hij voor de
 civielste prijzen kan verkoopen; als ook, door lang-
 gedrevene affaire, een groot gedeelte **PAPPEREN** en
RANDEN, alle tot verminderde prijzen gesteld. Ver-
 zoek een ieders gunst, en recomandatje.

Te Huur, met primo Mei:

Een **HEERENHUIS**, zeer ge-
 schikt voor **ZOMER- en WINTER-**
VERBLIJF, voorzien van ruim
KAMERS, **KELDER**, **KEUKEN**, **ZOLDERS**, des
 verkiezende **STALLING** voor twee Paarden, en
 annexen **TUIN**; alleraangenaamst gelegen aan den
 drukt bezochten *Wandelweg, Onderlangs*, in de
 nabijheid der Stad Arnhem. Adres, franco, onder
 de Lett. G. G., bij den Heer **J. G. MEIJER**,
 Boekhandelaar te Arnhem.

J. M. CHARLIER,
 Fabrikant in Stroo-Hoeden van Parijs.

Verwittigt het geëerde Publiek, dat zijn **MAG-**
ZIJN, te Arnhem, verplaatst is naar de *Vrij-
 straat*, Wijk E. N°. 37. Hetzelve is ruim voorzien
 van alle Soorten van **STROO-HOEDEN** voor He-
 ren en Dames. — Hij beveelt zich ook aan zijn
 geachte begunstigers tot het **WASSCHEN** en **VE-**
ANDEREN van **STROO-HOEDEN**, naar het laatste
 Model.

TOONEEL-BERICHT.

De Heer **VAN VELZEN**, zijn geheel Tooneel-ge-
 zelschap, zonder behoorlijk vroegtijdige kennisgeving
 op eenmaal het nederleggen van zijn Directeurschap
 hebbende doen mededeelen, en uit de in de *Ar-
 hemsche Courant*, N°. 55, geplaatste Advertentie
 met bevreemding-zieude, dat gemelde Heer kan ver-
 moeden, er soms, door het geven van Representatie
misbruik van zijnen naam zou kunnen worden ge-
 maakt, heeft het grootste gedeelte van genoemd ge-
 zelschap, ten einde dat vermoeden te logenstraffen,
 besloten, **TEN HUNNEN BEHOEVE EN LASTEY**, met toe-
 stemming der Edel Achtbare Heeren Regering dezer
 Stad, te geven **DRIE REPRESENTATIEN**; de eerste op
 Zaturdag den 25sten dezer, zullende het programma
 der op te voeren stukken nader worden bekend ge-
 maakt. Het alnu bestaande gezelschap beveelt zich
 om gemelde reden, in de bijzondere gunst van het
 geëerde Publiek.

Bibliothèque Littéraire.

52 vol. par an, à 40 cents des P. B. — Quatre séries de
 13 vol. chacune.
 chez **CHARLES VAN DER BEEK ET Co.**
 à BREDA.
 Cette Bibliothèque éditée en Belgique, avec le Journal
 Quotidien de la POLITIQUE, comme appendice littéraire à
 cette importante publication, ne se vend pas séparément
 chez nos voisins, et c'est en raison d'un arrangement par-
 ticulier que les soussignés ont obtenu la faculté de disposer
 d'un certain nombre d'exemplaires, auxquels on peut
 souscrire par série de 13 volumes.
 Quel que soit le prix des éditions concurren-
 n'égale pour le papier, ni pour la beauté du caractère,
 publications de la POLITIQUE, les soussignés s'engagent
 vendre ces dernières 5 cts. au-dessous du prix fixé.
 Les ouvrages déjà publiés, formant les 11 premiers volu-
 mes de la première série sont:
F. SOULIÉ, Huit jours au Château.
COMTESSE DASH, Un Mari.
 Maurice Robert.
FENNIMORE COOPER, Le Feu Follet, 1er vol.
 Le même, 2d volume.
 Le même, 3e volume.
H. ROLLE, Jérôme Paturot, 1er volume.
 Le même, 2d volume.
 Le même, 3e volume.
JULES SANDAU, Vaillance.
LEON GOZLAN, Une Pastorale. 1 volume.
 Les deux volumes qui doivent compléter la série paraîtront
 et seront distribués avant le 1er Avril.
 On souscrit chez les soussignés.
CHARLES VAN DER BEEK et Comp.

LE POLITIQUE,

JOURNAL QUOTIDIEN DE GRAND FORMAT,
ET 52 VOLUMES DE NOUVEAUTÉS LITTÉRAIRES.
 (Un vol broché, de 200 pag. environ par semaine.)
 50 francs par an (plus 8 francs de port en province), ou 13
 francs par trimestre (plus 2 fr. de port en province); et
 pour les Pays-Bas, 30 florins, y compris droits d'entrée
 et franc de port jusqu'à Breda. Le droit de poste de
 Breda à destination, ainsi que le timbre, sont pour
 compte des abonnés.

Les souscriptions d'une année, adressées à l'éditeur, ou
 à Mr. VAN DER BEEK ET COMP., à Breda, payables en
 une fois, donnent droit, en outre, à une prime au choix,
 soit le

Cours de Littérature Française,
 par **VILLEMAIN**, 7 volumes en-18 du prix de 24 fr.; soit le
COURS D'HISTOIRE MODERNE

par **GUIZOT**, 6 volumes en-18 du prix de 19 fr.
 et qui sont délivrés en même temps que la quittance
 d'abonnement.

Par suite des Relations du soussigné, comme agent
 l'administration générale de la Presse de Paris et d'un
 des principales maisons de librairie de Bruxelles, il est
 même de fournir tous les éditions de Paris et la copie
 façon de Bruxelles au plus bas prix et dans le plus court
 délai possible.

Markt-prijzen.

Arnhem, 31 maart 1843.
 Oude Weit van f00.00 tot f00.00; Nieuwe Weit van
 f7.00 tot f9.00; Rogge van f6.00 tot f7.25; Boek-
 van f5.50 tot f6.25; Garst van f5.00 tot f6.00; Witte
 sche Haver van f00.00 tot f00.00; Voerhaver van f2.
 tot f3.10; Witte Boonen van f00.00 tot f00.50; Pad-
 Boonen van f5.50 tot f6.00; Graauwe Erwtten van f7.25
 tot f00.00; Groene Erwtten van f9.00 tot f00.00; Ge-
 Erwtten van f6.25 tot f0.00; Koolzaad van f00.00
 f00.00; Aveelzaad van f00.00 tot f00.00; Klaverzaad
 van f30.00 tot f90.00; Aardappelen van f1.45 tot f1.75
 Boter van f0.70 tot f0.80 het pond.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 18 Maart 1843 Palm 7 Duim; gew. 17 Duim; gew.
 Te Arnhem, bij **C. A. THIEME**, Boekhandelaar.